

Műalkotás digitális keretben

Beszélgetés Török Tündével, a MyMuseum Galéria kurátorával

EGED DALMA

Kiállítási enteriőr az *Outside the Box* című kiállításon

Tavaly májusban jelentkezett első kiállításával a MyMuseum Galéria, melyet két fiatal, Török Tünde és kurátor, valamint Szendrő Veronika szobrász és videóművész alapítottak. A Dohány utcai kiállítótér Budapesten egyedülálló abból a szempontból, hogy kizárólag digitális technikákkal készült műveket állítanak ki. Most Török Tündét kérdeztük a galéria alapötletéről, a célokról és az eddigi tapasztalatokról.

Miben különbözik a MyMuseum a budapesti galériáktól?

TÖRÖK TÜNDE: A galéria fő és megkülönböztető profilja az, hogy a digitális művészetre specializálódott, amelyet igyekszünk minél szélesebb skálán bemutatni. Ez

azt jelenti, hogy nemcsak videókkal vagy gifekkel foglalkozunk, hanem egyéb olyan műtárgyakkal is, melyek alkotófolyamatában a digitális technika játszik szerepet. Az általunk képviselt fiatal művészekben a digitális technika használata és határainak feszegetése a közös, nem akarunk egyetlen médiumra koncentrálni. Lightboxokkal, installációkkal és rizográfiaikkal is foglalkozunk. Számunkra az a legérdekesebb, hogy a művészek az újszerű technikákat és médiumokat hogyan használják fel kreatívan, és hogyan kombinálják más, hagyományos technikákkal.

A galéria profiljánál még ki kell emelni, hogy egy úgynevezett „affordable art modelt” szeretnénk képviselni a magyar műtárgypiacon. A digitális, többpéldányos munkák árazása nagyban kedvez a hazai piacnak, a korlátozott számban készült művek

forgalmazásával az a célunk, hogy egy szélesebb kör számára lehetővé tegyünk a vásárlást és a gyűjtést.

Hogyan zajlik a vásárlás, és mi pontosan a digitális keret szerepe?

T. T.: A honlapunkon regisztrálás után lehet létrehozni egy MyMuseum-fiókot, amely elsősorban egy átlagos közösségi média felületére emlékeztet, itt egy kattintással meg lehet vásárolni a műveket, és azonnal a wifin kommunikáló digitális keretre küldeni. Azt is itt lehet beállítani, hogy mennyi ideig legyen látható a mű, illetve ha valaki egy többrészes fotósorozatot vásárolt meg, milyen gyakran váltakozzanak a művek a kijelzőn.

A digitális keretet mi fejlesztettük ki egy informatikussal és egy keretezővel együttműködve. Az alapötlet az volt, hogy hagyományos múzeumi paszpartus-fakeretes keretben állítjuk ki a digitális műveket, és ezzel biztosítunk számukra egy, a festménnyel azonos szintű presztízszt, amely nagyban segíti a befogadást, és rámutat arra is, hogy hogyan lehet ezeket az alkotásokat megvenni és élvezni. Az is szempont volt számunkra, hogy olyan közeget biztosítsunk a munkáknak, amely előtt el lehet időzni. Úgy gondoljuk, hogy a digitális művek befogadása nem tér el egy olajképétől, számunkra a művészi attitűd, a létrehozás folyamata a fontos. Gondolom, mindenki tapasztalta már, milyen jelentősége van annak a kontextusnak, amelyben a mű megjelenik, és milyen óriási különbséget jelent egy laptop kijelzőjén vagy a falon látni

Kiállítási enteriőr a *Szimbólumok forradalma* című kiállításon

ugyanazt a képet. Sokat kísérletezünk a kerettel, most például egy olyan „naked” kereten gondolkozunk, ahol látszik az elektronika.

Honnan jött a MyMuseum ötlete? Egy teljesen új koncepciót hoztatok létre, vagy esetleg külföldön már találgattatok hasonló profillal rendelkező galériával?

T. T.: Londonban találkoztam az úgynevezett „affordable art modellel”, ott nagyon tetszett, hogy a különböző stílusú galériák között mindenki megtalálhatja az ízlésének valót, és hogy nem számít kivételes dolognak, ha műalkotásod van otthon. Én eredetileg ezt a modellt printekkel akartam megvalósítani. Veronikával először a londoni Vibe Galleryben dolgoztunk együtt, őt inkább a videó érdekelte, így összeraktuk a két koncepciót.

Wifin kommunikáló keretek egy ideje már léteznek, viszont amennyire mi tudjuk, az olyan galériák, amelyek erre a művészeti ágra szakosodtak, nem rendelkeznek saját koncepcióval, nem kiállításokkal előálló, hagyományos galériaként működnek, hanem egyszerre több száz műalkotást is árulnak.

Három kiállítás után hogyan látod a hazai közönség reakcióját a digitális műalkotásokra?

T. T.: A kortárs képzőművészeti világban egyre nagyobb hangsúlyt kapnak a digitális művek, elég csak megnézni, hogy a biennálékon milyen arányban szerepelnek a táblaképek és a digitális alapú

fotó Szendrő Veronika

Martinkó Márk: *City Noise*, 2012, installáció a MyMuseum Galéria hozzájárulásával

alkotások. Én természetes folyamatnak látom azt, hogy a világban a közízlés csak késve követi a képzőművészeti élet trendjeit. Ugyanez a folyamat zajlik itthon is, például a dizájn, illetve az iparművészet szerepe az elmúlt években nálunk is jelentősen megnőtt. Azt tapasztalom, hogy aki nyitott ezekre az ágakra, az megpróbálkozik a digitális művészettel. Rendszeresen szervezünk úgynevezett „Talk & Walk” eseményeket is, ahol az érdeklődők a kiállított művészekkel járhatják körbe a kiállítást. Ezekon a beszélgetős tárlatvezetéseken nagyon sok pozitív visszajelzést kapunk.

Hány művészt képviseltek, és milyen tárlatokat láthattunk eddig?

T. T.: Jelenleg tíz fiatal művésszel dolgozunk, elsősorban fotósokkal, videoművészekkel és grafikusokkal. Mind különböző területeken alkotnak, de ami összefogja őket, az a kísérletező attitűd. Olyanokat képviselünk, akik elsősorban a digitális művészet határterületeit feszegetik, úgy gondoljuk, ha ezekre a végpontokra fókuszálunk, nagyjából be tudjuk lőni, mi is az. A *Szimbólumok forradalma* volt az első kimondottan társadalmi kérdéseket feszegető kiállításunk, az első kettőnek inkább a bemutatkozás szempontjából volt jelentősége. A mostani, *Sötétben tapogatózva* című tárlatunk a

negyedik a galéria történetében, és ahogy a címből is sejthető, olyan vizuális műveket válogattunk össze, amelyek a mozgás és a fényvel való játék kölcsönhatásából születtek. Elsősorban csoportos és kurátorok által rendezett kiállításokban gondolkozunk. Szeretnék minél több vendégművésszel is együtt dolgozni, célunk, hogy a galéria olyan műhelyként funkcionáljon, ahol a digitális technikákat használó művészek találkozhatnak és inspirálhatják egymást.

Miben gondolkodtok most, mik a céljaitok a közeljövőben?

T. T.: Most éppen egy külföldi fotó- és videoművészetre fókuszáló vásár áll előttünk, a Budapesti Tavasz Fesztivál alatt egy három helyszínen megrendezett, közös tematikájú kiállítással készülünk a Három holló és az Uránia filmszínház galériájával. Távlati céljaink között szerepel, hogy minél több nemzetközi vendégművésszel és galériával dolgozzunk együtt, a nemrég meghirdetett, elsősorban külföldi művészeket megcélzó Artist Call az első lépés ezen az úton.